

Dilluns 15 d'octubre de 2007 Contacti amb regio7.cat | RSS

NOTÍCIES

Tema del dia

HEMEROTECA »

EN AQUÍ

PORTADA

ACTUALITAT

MÉS NOTÍCIES

ESPORTS

OPINIÓ

Titulars

Imatges del dia

Galeries de fotos

Deixa'ls retratats

Videos

El més llegit

Documents

Enllaços

Subscrip

regio7.cat » Tema del dia

GALEI

TEMA DEL DIA

Seguir la pista de la vida a la Terra

VOTE ESTA NOTICIA ☆☆☆☆☆

És geòleg i manresà. Oriol Oms forma part de l'equip de científics que treballa a Geòrgia des de l'any 2001 en un jaciment on s'han descobert restes dels primers homes que van viure a Europa i Àsia, fa 1,8 milions d'anys

NOEMÍ IGLESIAS / MANRESA No ha desmuntat la teoria evolutiva de l'home però ha posat al descobert un fet que s'ignorava fins ara: com era l'estructura del cos dels primers homes que van sortir de l'Àfrica per colonitzar Europa i Àsia, fa 1,8 milions d'anys. A punt d'arribar a la quarantena, el geòleg manresà Oriol Oms ha tingut un paper clau en l'estudi de les restes de l'home de Dmanissi, aparegudes en un jaciment medieval de Geòrgia, a l'Europa de l'est. El geòleg manresà forma part des de l'any 2001 d'un equip de prop de vint persones que, a iniciativa del Museu Nacional Georgià, treballen en aquesta zona.

El seu estudi ha permès treure conclusions fins ara desconegudes sobre les característiques del gènere homo en aquell període: «sempre s'havia cregut que els primers colonitzadors tenien formes semblants a les nostres i hem vist que això no era així», explica Oriol Oms. Des del punt de vista cronològic, la troballa s'emmarca entre els esquelets africans d'australopitecs de fa 2,5 milions d'anys i els dels homos del llac Turkana, de fa un milió i mig: «les restes de l'home de Dmanissi corresponen als primers homes que van sortir de l'Àfrica i són la primera evidència de colonització a Euràsia», explica el geòleg.

L'especialitat d'Oms és l'estratigrafia, la disciplina que dins la geologia estudia la formació dels

sediments i l'edat que tenen. Per aquest motiu la seva feina és imprescindible en la datació i contextualització de qualsevol troballa paleontològica. Oriol Oms ha ajudat no només a situar les restes en el temps, sinó també a treure l'entrellat de les condicions en què vivien els homes: «vaig anar allà per estudiar l'edat del jaciment i

Imatge feta a Kvabebi, durant un dels viatges a Geòrgia, l'any 2004

MULTIMÈDIA

Fotos de la notícia

Mon
Vista ex
Ver

la manera com es produïa l'acumulació d'ossos arran d'una combinació de processos naturals, ja que el fenomen d'enterraments en llocs concrets i definits és posterior. En aquells moments l'home havia de competir amb altres espècies, com els lleons de dents de sabre, i era a la vegada caçador i caçat», explica. Segons Oriol Oms, «el més interessant d'allò que hem pogut veure a Geòrgia és una certa evidència de compassió, ja que un dels cranis que s'han trobat correspon a un individu que ja feia molts anys que no tenia dents i que, tot i estar físicament molt malalt, va viure molts anys. Això només és possible si el seu col·lectiu l'ajudava i hi havia una estructura social al seu entorn mínimament organitzada», afegeix. A més de les dades pròpiament científiques, el jaciment de Geòrgia és «clau» perquè «no només data la sortida d'Àfrica de l'home, sinó que reuneix moltes restes en un espai molt reduït».

El cas de Geòrgia, com molts d'altres, ha estat un descobriment fortuït arran dels treballs arqueològics que realitzava un equip multidisciplinari d'investigadors del Museu Nacional Georgià a la zona fronterera amb l'Azerbaidjan: «estaven excavant una ciutadella medieval i van començar a trobar ossos de fauna que no eren a Geòrgia a l'edat mitjana, i, a partir d'aquí, es van adonar del que allò podia ser», explica el geòleg. Casos com aquest són molt habituals i posen de manifest l'estreta relació entre l'arqueologia, més lligada a aspectes culturals que pròpiament evolutius; la paleontologia, que centra la seva tasca en l'evolució dels organismes; i la geologia, per conèixer com i quan es forma el jaciment.

Per a Oms, l'estudi de les troballes de Geòrgia s'emmarca dins un projecte d'investigació molt més ampli que té l'objectiu d'estudiar els canvis que hi ha hagut a la història de la vida, inclòs l'home, els darrers 8 milions d'anys, dins l'etapa que es coneix sota el nom de neogen: «es tracta de veure en un mateix moment de la història geològica què passava per diferents indrets de l'entorn geològic perimediterrani, en el marc d'un àmbit geogràfic més o menys proper. En aquesta investigació s'emmarquen els treballs que estic fent simultàniament a Geòrgia, a la Toscana i també a Granada».

Aquest ampli treball de camp també intenta esbrinar el moviment d'espècies que es va produir fa 6 milions d'anys, quan es va assecar el Mediterrani, un fet que «va permetre a certes espècies que es moguessin, ja que la barrera que tenien va deixar d'existir. També hem pogut conèixer com les faunes evolucionen en funció de l'entorn i hem pogut saber que hi ha espècies africanes que poden colonitzar fàcilment Europa, i que el fet que no existís el mar va facilitar l'arribada d'altres a espais que avui són illes. Els canvis climàtics que hi ha a la Terra afecten les espècies. L'home surt d'Àfrica forçat pel clima i intenta buscar nous territoris. Amb el nostre treball hem vist com el clima ha condicionat molt l'evolució de les faunes, sobretot terrestres», sentència el geòleg.

Científicament es té constància de tres sortides de l'home des de l'Àfrica: la més antiga, i a la qual corresponen les restes de Geòrgia, fa 1,8 milions d'anys; una segona fa 600.000 milions d'anys, a la qual corresponen moltes de les restes d'Atapuerca; i la tercera, corresponent a l'homo antecessor, el més pròxim a l'actualitat. Amb el conjunt de restes trobades al jaciment de Geòrgia s'ha pogut avançar molt en la definició de les característiques del gènere homo en aquell moment: «hem vist que els nostres avantpassats combinaven característiques de l'australopitec amb trets més moderns», avança Oriol Oms.

Concretament, «les característiques antigues de l'home de Geòrgia són l'alçada, un metre i mig aproximadament, i el cervell, encara petit, així com alguns aspectes dels braços més propis de l'australopitec que no pas de l'home modern». Sobre les característiques modernes, Oriol Oms destaca com a tret més destacat la proporcionalitat del cos: «és important veure la percussió del cos. Mentre que un mico encara tindria les cames petites, l'home de Geòrgia les té molt més llargues, fet que ens porta a pensar que ja estava capacitat per fer desplaçaments llargs com nosaltres. En general, el tronc també és bastant modern».

COMPARTIR

Què és això?

 [ENVIAR PÀGINA »](#)

 [IMPRIMIR PÀGINA »](#)

 [AUGMENTAR TEXT »](#)

 [REDUIR TEXT »](#)

Conegui'ns: [CONTACTI](#) | [CONEGUI'NS](#) | [LOCALITZACIÓ](#) | [CORREUS ELECTRÒNICS](#)

regio7.cat
El diari de la Catalunya central

regio7.cat és un producte de **Editorial Prensa Ibérica**

Queda terminantment prohibida la reproducció total o parcial dels continguts oferts a través d'aquest mitjà, salvo autorització expressa de regio7.cat. Así mateix, queda prohibida tota reproducció a l'efecte de l'article 32.1, paràgraf segon, Llei 23/2006 de la Propietat intel·lectual.